

[Kjær Rasmussen.]
sitet, og helst på samme tid som denne udbygning finder sted.

Med hensyn til oprettelsen af et center i Sydjylland er det for os afgørende, at dette center placeres dér, hvor forudsætningerne for at betjene et sådant center virkelig er til stede. Den vigtigste forudsætning er som bekendt, at der findes et tilstrækkelig stort bysamfund, som kan danne det fornødne underlag servicemæssigt. I øvrigt er vi enige med det sagkyndige udvalg, som har udtalt sig om placeringen af et sådant syd-jysk universitetscenter.

Endelig er der forslaget om at nedskære bevillingerne til Odense universitetscenter. Det er et forslag, som vi ikke kan støtte. Ministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at der også er andre uddannelses-sektorer at betænke, og det er naturligvis rigtigt, men vi er jo så igen fremme ved den problematik, VS så ofte har søgt at diskutere herinde, nemlig spørgsmålet om det offentliges udgiftsrækkefølge. Vi anser det fortsat for en vild luksus at opretholde et militær herhjemme, når f. eks. uddannelses-sektoren skal lide herunder i form af nedskæringer af bevillingerne. I går hørte vi oven i købet, hvordan der svines med pengene inden for det danske militærvæsen. Vi har gang på gang sagt, at den nuværende udgiftsrækkefølge er menneskeværk, og at det står i folketingets magt at ændre denne udgiftsrækkefølge, men et flertal vil bare ikke; det er jo det, der er sagen.

I øvrigt må jeg da sige, at VS støtter uddannelsescentertanken meget kraftigt, bl. a. ud fra ønsket om at ophæve modsætningerne mellem de såkaldt teoretiske og de såkaldt praktiske fag, og af denne grund kan vi ikke være med til at forsinke udbygningen af Odensecentret. Ministeren påstår, at det drejer sig om en besparelse på 37 mill. kr., og hr. K. B. Andersen hævder her, at det snarere drejer sig om en besparelse på 100 mill. kr., og det gør jo da i alle fald sagen endnu mere betænkelig. Det er ikke undgået vor opmærksomhed, at rektor Brøndsted har erklæret, at allerede besparelsen på de 37 mill. kr. vil gå ud over centerperspektivet. Det er vi som sagt aldeles ikke interesseret i, og det er endnu en grund til, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Søren Jensen: Der hersker vel ikke mindst i Nordjylland delte opfattelser af, hvad ministerens nye forslag indeholder.

Den 26. november blev det i et af vore store og udmærkede dagblade, Aalborg Stiftstidende, kundgjort, at det reviderede forslag, som var blevet resultatet af hektiske forhandlinger, bl. a. indebar, at Nordjylland får et universitetscenter senest i 1975. Den 27. november, altså dagen efter, blev jeg kontaktet af en journalist fra samme dagblad, som foreholdt mig det, jeg lige har nævnt, at Nordjylland nu var sikret universitet senest i 1975. Min kommentar var, at jeg ikke havde set noget lovforslag eller hørt noget herom i folketinget, og at det lød næsten utroligt, at vi skulle være nået så vidt, men såfremt det var rigtigt og det fremgik af forslaget, at et universitetscenter i Nordjylland var sikret, ja, så var vi nået så langt fra det oprindelige forslag, at jeg ikke mente, vi kunne sige alt eller intet.

Derfor blev jeg også skuffet, da jeg dagen efter, den 28. november, så ministerens lovforslag, hvori der i modsætning til Roskildecenteret ingen forslag er om år eller beløb, og det sidste er jo en forudsætning for i det hele taget at komme i gang. Hvis det er alvorligt ment, at vi skal have et universitetscenter i Ålborg senest i 1975, hvorfor så ikke præcisere det klart og tydeligt i selve lovforslaget? Bemærkningen i den skriftlige fremsættelsestale om, at planlægningsgruppen vil blive anmodet om at tilrettelægge sit arbejde således, at etablering af et universitetscenter kan påbegyndes i 1975, er upræcis, og jeg er ikke til sinds at nøjes hermed og heller ikke beroliget af det. Det er en vis imødekommerhed, men heller ikke mere, og man gør sig også visse tanker om, hvorfor man kun har taget de kønne bemærkninger om uddannelsescenteret i Ålborg med i fremsættelsestalen og ikke præciseret det klart i selve lovforslaget eller bemærkningerne hertil, lige så klart som tilfældet jo er for Roskildes vedkommende.

Fremfor et universitetscenter i Roskilde havde jeg hellere set, man forinden havde bygget et center ikke alene i Nordjylland, men også straks planlagt og søgt at gå i gang med et center i det sydlige Jylland eller i Sønderjylland. Derved ville vi i højere grad bidrage til at skabe større lighed og muligheder for alle unge her i landet til at